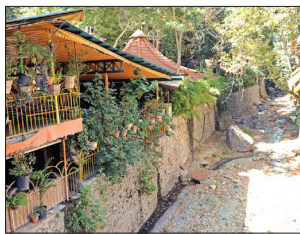

گشت و گذار در روستای ۸۰۰ ساله

✓ نیلوفر ذوالفقاری مرزهای شمالی پایتخت چه در شرق و چه در غرب تهران، به کوهستان‌های خوش آب‌وهوایی منتهی می‌شوند که حالا به گردشگاه‌های محبوب تبدیل شده‌اند. چه اهل کوهنوردی باشید چه علاقه‌مند به قدم‌زدن در کوچه‌باغ‌ها و بافت تاریخی روستایی، در که

می‌تواند مقصد یک طبیعت‌گردی دلچسب، آن هم چسبیده به پایتخت باشد. قدمت روستای در که که حالا به یکی از محله‌های تهران تبدیل شده، به ۸۰۰ سال قبل می‌رسد و هر گوشه از آن جاذبه‌ای دیدنی در انتظار گردشگران است.

کافه‌ها و رستوران‌های درکه

برای گردشگرانی که قصد دارند در کنار پیاده‌روی در طبیعت و کوه‌پیمایی، غذاها و خوراکی‌های تازه محلی را امتحان کنند، در که گزینه‌های متعددی برای انتخاب دارد.

نشانی: حاشیه مسیر کوه‌پیمایی

شکم‌گردی در درکه

مثل بیشتر تفرجگاه‌های کوهستانی، مسیر کوه‌پیمایی در که هم در بخش‌های مختلف پر از رستوران‌ها، دکه‌های فروش خوراکی و کافه‌هاست. از انواع محصولات محلی گرفته تا لواشک، انواع ترش‌سوی و غذاهای سنتی را می‌توانید در این راسته پیدا کنید. رستوران‌ها و کافه‌های این محدوده، اطراف رودخانه آلاچیق‌های سرپوشیده متعددی برپا کرده‌اند تا حتی در فصل سرما هم بتوانید در طبیعت در که خودتان را به یک وعده غذای خوشمزه یا یک نوشیدنی گرم مهمان کنید. برخی رستوران‌ها هم اجرای موسیقی زنده را در مناسبت‌های مختلف به منوی خود اضافه می‌کنند و به این ترتیب به گزینش‌های مناسب برای برگزاری جشن‌ها و دورهمی‌های دوستانه و خانوادگی تبدیل می‌شوند. از همان اطراف میدان در که، ردیف کافه‌ها و رستوران‌ها شروع می‌شود.

صبحانه در کوهستان

با اینکه بیشترین تعداد کافه‌ها و رستوران‌ها حوالی میدان در که و در شروع مسیر کوه‌پیمایی واقع شده، در که برای کوهنوردان و طبیعت‌گردانی که مسافت بیشتری را طی می‌کنند هم گزینه‌هایی برای استراحت و غذا خوردن دارد. کافه‌های شناخته‌شده‌ای در ارتفاعات بالاتر از مسیر ساخته شده که سازندگان آنها تلاش کرده‌اند با استفاده از مصالح سنتی، بافت تاریخی محدوده را حفظ کنند. اگر از آن دسته گردشگران سحر خیزی هستید که صبح زود را برای گشت و گذار در در که و لذت بردن از هوای پاک کوهستان انتخاب می‌کنند، می‌توانید خودتان را به یک صبحانه دلچسب با محصولات محلی در کافه‌ها و استراحتگاه‌های مسیر کوه‌پیمایی مهمان کنید.

تماشای قلمزنی در موزه رازها

بیلاق تاریخی

کوهنوردانی که از میدان در که به سمت مسیر کوه‌پیمایی حرکت می‌کنند، موزه رازها را با دیوار کاهگلی و کوزه‌هایی که سر در موزه چیده شده می‌شناسند. درهای یکی از قدیمی‌ترین خانه‌های در که چند سالی است به پهنانه تماشای آثار قلمزنی روی مردم باز شده‌است. موزه رازها در واقع نمایشگاهی شخصی است و با ورود به آن می‌توان علاوه بر تماشای آثار قلمکاری هنرمندی به نام رسول ساعی، گوشه‌ای از سبک زندگی مردم را در گذشته به چشم دید. ساعی که بانی راهاندازی این موزه هنری در مسیر کوهستانی در که است، می‌گوید که نخستین راز این موزه، خود در که است و افرادی که با انتخاب آن برای سکونت، این روستا را آباد کردند.

بین روستاهای تاریخی اطراف پایتخت، در که یکی از نزدیک‌ترین‌ها و البته قدیمی‌ترین روستاهاست. قدمت در که به حدود ۸۰۰ سال پیش می‌رسد. زمانی که این روستا کم‌کم رونق گرفت، تبدیل به تفرجگاه بیلاقی مطلوب شاهان و شاهزادگان شده بود. ثروتمندان آن زمان این روستای خوش آب‌وهوا را برای استراحت و گذراندن اوقات فراغت انتخاب کرده بودند. به این ترتیب به مرور خانه‌های بیشتری در روستا ساخته شد و در که شکل یک روستا در حاشیه یک رودخانه پیچ‌در پیچ پیدا کرد. باغبانی و کشاورزی شغل اصلی روستاییان در که است و به همین دلیل هم هنوز موقع گردش در روستا از کنار باغ‌های پردرخت و آباد عبور می‌کنید.

موزه مردم‌شناسی

طبقه اول خانه کاهگلی فضایی شبیه به گالری شکل گرفته است. این گالری با ابزارهای زندگی مردم در که در گذشته تزئین شده و نمای زندگی در در که تا نیم قرن گذشته را نشان می‌دهد؛ از چراغ‌ها و گرسوزهای قدیمی تا چرخ خیاطی و... که روزگاری در تمام خانه‌های این محله به چشم می‌خورد. وسایل موجود در این موزه با دقت انتخاب شده و همین باعث شده موزه رازها هم یک گالری هنری و هم موزه مردم‌شناسی باشد. می‌توانید تاریخچه مختصر و روایت‌های قدیمی مربوط به در که را هم در این موزه بشنوید؛ مثلاً اینکه صاحب اصلی این خانه قدیمی «سیدمعجز» نام داشته؛ مردی که معتمد مردم در که بوده و اهالی در که آب جویباری را که از خانه او عبور می‌کرده برای تبرک و آرزوی شفا روی سر بیماران خود می‌ریخته‌اند؛ او به همین دلیل به سیدمعجز مشهور بود.

خانه‌های سنگی و کاهگلی

وقتی راهی روستای در که می‌شوید، دیوارهای سنگی و کاهگلی که هنوز شکل و شمایل قدیمی خود را حفظ کرده‌اند توجه‌تان را جلب می‌کند. کوهستانی و برف‌گیر بودن این روستا باعث شده معماری خاصی برای ساخت خانه‌ها در آن انتخاب شود. حتی دلیل نامگذاری در که هم در برخی روایت‌های محلی به همین معماری بازمی‌گردد. برخی محلی‌ها معتقدند از آنجاکه خانه‌های روستا درهای متعددی داشته‌اند، این محدوده به در که معروف شده است. البته برخی نقل‌قول‌های قدیمی هم می‌گویند نام در که به کفش‌های زمستانی محلی اشاره دارد که مردم این منطقه برای عبور از برف‌ها استفاده می‌کرده‌اند. این کفش‌ها به نام درگ شناخته می‌شدند و روستا با گذر زمان و تغییرات زبانی در نهایت به نام در که شناخته شد. عده‌ای هم معتقدند در که مخفف دره کوچک است و نام روستا دره‌های این محدوده کوهستانی گرفته شده است.

● نشانی: روبه‌روی تکیه تاریخی در که

● معرفی: از همان ابتدای مسیر کوه‌پیمایی در که، وقتی راهنان را به طرف ارتفاعات کوهستانی ادامه می‌دهید در کوچه‌باغ‌های باصفا در که از کنار درختان چنار متعددی عبور می‌کنید که قدمت برخی از آنها بیش از ۱۰۰ سال است. یکی از این درختان تاریخی، چنار ۸۰۰ ساله‌ای است که برای دیدن آن کافی است خودتان را به تکیه تاریخی سادات در که برسانید. این درخت با تنه‌ای تنومند، در سال‌های گذشته احیا شده و از خشک شدن نجات پیدا کرده است. بسیاری از گردشگران برای تماشای یکی از معدود چنارهای تاریخی پایتخت و گرفتن عکس یادگاری کنار این درخت ارزشمند، مسیر تکیه سادات در که را در پیش می‌گیرند.

چنار
۸۰۰ ساله
درکه